

สรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

6.1 สรุป

จากลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมีทั้งที่ราบลุ่ม ที่ราบสูง และภูเขา ตลอดจนมีแม่น้ำแควใหญ่ แควน้อย ทำให้จังหวัดกาญจนบุรีมีทรัพยากรแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ จึงมีผลทำให้มีความแตกต่างกันทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ซึ่งจะแบ่งพื้นที่ในการพัฒนาจังหวัดได้เป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

- (1) พื้นที่ที่มีแนวในการพัฒนาอุตสาหกรรมสูงสุดในจังหวัด ได้แก่ พื้นที่ทางตอนใต้ของจังหวัด ในอำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอท่าม่วง และอำเภอท่ามะกา ทั้งนี้ เพราะลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ การระบายน้ำดี เหมาะสมที่จะตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนสาธารณูปโภค คือ การคมนาคมคิดค่อระหว่างจังหวัดใกล้เคียง สะดวกทั้งทางถนน รถไฟ และทางน้ำ เป็นที่ตั้งของสถาบันราชการ สถาบันการศึกษา แหล่งงาน และร้านค้าต่าง ๆ จึงเป็นปัจจัยที่ดึงดูดประชากรให้อพยพเข้าในอัตราสูง รวมทั้งอยู่ใกล้แหล่งทรัพยากรของจังหวัด ดังนั้น พื้นที่ดังกล่าวจึงมีศักยภาพสูงสุดในการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด ซึ่งได้วิเคราะห์มาแล้ว ในบทที่ 5
- (2) พื้นที่ที่มีแนวในการพัฒนารองจากพื้นที่กลุ่มที่ 1 เป็นพื้นที่ของอำเภอพนมทวน อำเภอเลาขวัญ อำเภอไทรโยค อำเภอบ่อพลอย และอำเภอทองผาภูมิ ซึ่งเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัด มีประชากรอยู่หนาแน่นปานกลาง มีการคมนาคมคิดค่อสะดวกทางถนน มีแหล่งน้ำได้ดินขนาดใหญ่ที่อำเภอพนมทวน ดังนั้น พื้นที่นี้จึงสมควรจะพัฒนาเป็นอันดับรองลงมา
- (3) พื้นที่ค่อพัฒนา คือ พื้นที่อำเภอสังขละบุรี และอำเภอศรีสวัสดิ์ เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาและที่ราบสูง ซึ่งการคมนาคมคิดค่อไม่สะดวกเท่าที่ควร เป็นบริเวณที่ประชากรอาศัยอยู่เบาบาง และมีปัญหาเกี่ยวกับชนกลุ่มน้อย คือ ชาวกะเหรี่ยง และพม่าที่อพยพ

เข้ามาบุกทำลายป่า บริเวณนี้จึงเป็นบริเวณที่ไม่มีศักยภาพจะพัฒนาอุตสาหกรรม ในกรณีของ
อำเภอศรีสวัสดิ์นั้น ภูมิประเทศเป็นภูเขาซึ่งเป็นต้นกำเนิดของน้ำตก และมีการสร้างเขื่อนมากมาย
อำเภอนี้จึงเหมาะจะพัฒนาทางด้านการท่องเที่ยวเป็นหลัก แต่ต้องมีการปรับปรุงสาธารณูปโภคให้
มีประสิทธิภาพมากกว่าในปัจจุบัน

จากการแบ่งพื้นที่ดังกล่าว ประกอบด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5
ซึ่งกำหนดเป้าหมายสำคัญที่เกี่ยวกับการผลิตอ้อย และน้ำตาล ไว้ดังนี้คือ

(1) กระจายแหล่งที่ตั้งของโรงงานน้ำตาลให้อยู่ไกลแหล่งผลิตอ้อย โดยเฉพาะ
เขตจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง และประหยัดการใช้พลังงาน
และแก้ปัญหามลภาวะเป็นพิษในภาคด้วย

(2) ลดต้นทุนการผลิตอ้อยของเกษตรกร และการผลิตน้ำตาลของผู้ประกอบการ
โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และลดต้นทุนการขนส่ง และประหยัดการใช้พลังงาน

จึงเห็นสมควรที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งนี้ เพราะจากการพัฒนา
พื้นที่ภาคตะวันตกในระยะแรกนั้น รัฐบาลเน้นที่จะพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจก้าวหน้า ซึ่งได้แก่ พื้นที่
ของอุตสาหกรรมน้ำตาล ซึ่งประมาณร้อยละ 48 ของโรงงานน้ำตาลในภาคตะวันตกอยู่ในจังหวัด
กาญจนบุรี เมื่อพิจารณาลักษณะโดยทั่วไปของจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งทางสภาพที่ตั้งที่ไม่ไกลกรุงเทพ
มหานครมากนัก และยังมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ทั้งป่าไม้ แร่ธาตุ แหล่งน้ำ พลังงานไฟฟ้า
และผลผลิตหลักทางการเกษตรที่สำคัญ คือ อ้อย อีกทั้งความพร้อมและความสะดวกของสาธารณูปโภค
คือ ทั้งทางถนน รถไฟ และทางน้ำ รวมทั้งสาธารณูปการ ได้แก่ ประปา โทรศัพท์ นอกจากนี้
ยังเป็นที่ตั้งของสถาบันเงินทุนในรูปธนาคาร ถึง 38 แห่ง และเมื่อพิจารณาแนวโน้มของผลิตภัณฑ์
สาขาอุตสาหกรรมแล้ว จังหวัดกาญจนบุรีมีผลิตภัณฑ์สาขาอุตสาหกรรมเพิ่มสูงถึงร้อยละ 8.50 คอปปี
อีกทั้งนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดมีเป้าหมายที่จะพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ใช้วัตถุดิบที่
เป็นผลผลิตทางการเกษตรภายในจังหวัดเป็นหลัก และตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 5 มีเป้าหมายที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกเป็นอันดับแรก ดังนั้น การพัฒนา
อุตสาหกรรมในจังหวัดกาญจนบุรีที่จะบรรลุเป้าหมายทั้งของประเทศ และเป้าหมายการพัฒนา

ระดับจังหวัด ก็คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำตาล ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ที่ทำรายได้สูงให้กับประเทศ และเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบภายในจังหวัด คือ อ้อย ซึ่งจังหวัดกาญจนบุรีมีเนื้อที่ปลูกอ้อยมากที่สุดในบรรดาเนื้อที่ที่ทำเกษตรอื่นทั้งหมด แต่เนื่องจากได้มีประกาศของกระทรวงอุตสาหกรรมให้ระงับการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาล หรือห้ามขยายโรงงานน้ำตาลในเขตบริเวณลุ่มแม่น้ำแม่กลอง ดังนั้น อุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริมรองลงมา ก็คือ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากโรงงานน้ำตาล ซึ่งมีจวบจนอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ในจังหวัดกาญจนบุรี ก็เป็นอุตสาหกรรมที่ค่อเนื่องจากโรงงานน้ำตาลอยู่แล้ว

การพัฒนาอุตสาหกรรมลงในพื้นที่ใดก็ตาม จะทำให้พื้นที่นั้นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านการใช้ที่ดิน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ การพัฒนาอุตสาหกรรมจะมีผลกระทบต่อจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งที่มีประโยชน์และผลเสีย ดังนี้คือ

6.2 ประโยชน์ของการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดกาญจนบุรี

(1) ทำให้จังหวัดกาญจนบุรีมีบทบาทเป็นเมืองรองที่สมบูรณ์ในภาคตะวันตก เพราะเมื่อมีการพัฒนาอุตสาหกรรมขึ้น จังหวัดกาญจนบุรีจะมีฐานทางเศรษฐกิจมั่นคงพอที่จะกระจายความเจริญจากกรุงเทพมหานคร และจังหวัดราชบุรี มายังพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของภาค จะเป็นกลไกที่สำคัญที่จะพัฒนาภาคตะวันตกได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต

(2) การพัฒนาอุตสาหกรรมจะทำให้เศรษฐกิจของจังหวัด เดิมโตทางสาขาอุตสาหกรรม ซึ่งจะทำให้การค้าบริการตามมาด้วย ทรัพยากรที่ยังไม่นำมาใช้ประโยชน์ จะถูกนำมาใช้อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และถูกต้องเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุด เพื่อจะได้มีการพัฒนาพื้นที่ต่าง ๆ ให้ความเท่าเทียมกัน

(3) การพัฒนาอุตสาหกรรม จะทำให้จังหวัดกาญจนบุรีเป็นพื้นที่ดึงดูดประชากร และเป็นแรงจูงใจให้โรงงานอุตสาหกรรมมาตั้งอยู่ในบริเวณเดียวกัน ซึ่งจะได้ประโยชน์ร่วมกัน และมีการพัฒนาย่านอุตสาหกรรมที่เหมาะสมขึ้นเฉพาะแห่ง

(4) การพัฒนาอุตสาหกรรมจะทำให้พื้นที่ของจังหวัดเติบโตอย่างรวดเร็ว มีรายได้คึกคักกับคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นการยกระดับรายได้ของคนในท้องถิ่นทางหนึ่งที่รวดเร็ว และมีรายได้ที่สูงขึ้น

(5) เมื่อมีการพัฒนาอุตสาหกรรมก็ย่อมมีการปรับปรุงสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เพื่อสนองตอบกิจการอุตสาหกรรมควบคู่กันไป ซึ่งจะทำให้พื้นที่ส่วนต่าง ๆ ได้รับการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน

6.3 ปัญหาของการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดกาจนบุรีในปัจจุบัน

(1) ปัญหาด้านการใช้ที่ดิน การใช้ที่ดินเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในปัจจุบันเป็นการใช้ที่ดินผิดประเภท เพราะโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในบริเวณที่ลักษณะดินเหมาะสมทางการเกษตรสูง คือ บริเวณทางตอนใต้ของจังหวัด อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอท่ามะกา และอำเภอท่าม่วง

(2) พื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์และเหมาะสมกับการเกษตรกรรม มีขีดจำกัดในขณะที่การขยายตัวของการเกษตรมีลักษณะเป็นการเพิ่มผลผลิต โดยการขยายพื้นที่ซึ่งจะนำไปสู่ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะที่ดิน ป่าไม้ และแหล่งน้ำ ซึ่งจะมีผลโดยตรงต่อโครงสร้างเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัด โดยเฉพาะกรณีที่มีการบุกรุกทำลายป่าเพื่อทำไร่อ้อย และมันสำปะหลัง เพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมน้ำตาล และอุตสาหกรรมมันเส้น มันเม็ค ซึ่งสภาพการสูญเสียป่าไม้นี้ จะมีผลทางนิเวศวิทยา คือ จะก่อให้เกิดความแห้งแล้ง เพราะขาดความชุ่มชื้นของดินน้ำลำธาร เกิดการพังทลายของหน้าดิน และอาจก่อให้เกิดน้ำท่วมโดยฉับพลันและรุนแรง

(3) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เมื่อพิจารณาปริมาณการจราจร จะเห็นว่า ปริมาณการจราจรจะหนาแน่นอยู่ในช่วงอำเภอท่ามะกา และอำเภอท่าม่วง ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมจำนวนมาก และในฤดูหีบอ้อยการจราจรจะคับคั่งและติดขัดมาก ทั้งนี้ เพราะมีจำนวนรถบรรทุกนำอ้อยเข้าสู่โรงงานในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะเกิดอันตรายต่อชุมชนที่เป็นปัญหาร้ายแรง

ข้อเสนอแนะ

การเสนอแนะแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เหมาะสมในจังหวัดกาญจนบุรี ก็เพื่อเป็นการเตรียมการพัฒนาจังหวัดให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของผลกระทบที่เกิดจากการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต ทั้งด้านการใช้ที่ดิน เศรษฐกิจ และ สังคม เนื่องจากข้อจำกัดของสภาพพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งแตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ ทางตอนเหนือและทางตะวันตกของจังหวัด จะเป็นที่สูงและภูเขา ทางตะวันออกและทางใต้ของจังหวัดจะเป็นที่ราบ โดยเฉพาะบริเวณตอนใต้จะเป็นที่ราบที่สมบูรณ์ ถ้าพิจารณาจากปัจจัยทางด้านสาธารณูปโภค ก็เห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวนี้ มีการคมนาคมทั้งทางบก และ ทางน้ำสะดวก คือ มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๓ ซึ่งมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นอุตสาหกรรมในอนาคตก็ควรจะกระจุกตัวในพื้นที่บริเวณดังกล่าว และอาจมีการขยายออกไปทางตะวันออกในด้านอำเภอพนมทวน และ อำเภอเลาขวัญ บางส่วน ทั้งนี้เพราะปัจจุบันมีการตั้งโรงงานมากขึ้น พร้อมทั้งได้เสนอแนะอุตสาหกรรมขึ้นมารองรับทรัพยากรในภาคตะวันตก และ ทางตอนเหนือของจังหวัด

จากนโยบายรัฐบาลที่มีนโยบาย เน้นกิจการอุตสาหกรรมส่งออกที่ใช้วัตถุดิบภายในท้องถิ่น ซึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 ซึ่งกำหนดเป้าหมายสำคัญเกี่ยวกับอุตสาหกรรม ดังนี้คือ

1. กระจายแหล่งที่ตั้งของโรงงานน้ำตาลให้อยู่ใกล้แหล่งผลิตอ้อย โดยเฉพาะ เขตจังหวัด สุพรรณบุรี และ กาญจนบุรี เพื่อลดต้นทุนการขนส่ง และ ประหยัดการใช้พลังงาน และ แก้ปัญหามลภาวะ เป็นพิษในภาคด้วย
2. ลดต้นทุนการผลิตอ้อยของเกษตรกร และ การผลิตน้ำตาลของผู้ประกอบการโดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และ ลดต้นทุนขนส่ง และ ประหยัดการใช้พลังงาน
3. จะขยายการผลิตเหมืองแร่ให้สูงขึ้นในอัตราเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 16.4 ต่อปี โดยจะกระจายการผลิตแร่อุตสาหกรรม

4. กำหนดให้อุตสาหกรรมขนาดย่อมขยายตัวในอัตราสูงกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

จากนโยบายรัฐบาลต่างๆ และ บทวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาอุตสาหกรรมแล้วจะพบว่า อุตสาหกรรมน้ำตาลยังเป็นอุตสาหกรรมนำในปัจจุบัน

อุตสาหกรรมน้ำตาลจะมีผลผลิตออกมาในรูปแบบน้ำตาลทราย และ กากน้ำตาล อุตสาหกรรม

น้ำตาล เป็นอุตสาหกรรมที่ตอบสนองทั้งนโยบายระดับชาติและนโยบายระดับจังหวัดที่ว่า เน้นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกที่ใช้วัตถุดิบภายในท้องถิ่น แต่เนื่องจากทางกรมโรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีประกาศห้ามขยายและจัดตั้งโรงงานน้ำตาลบริเวณลุ่มแม่น้ำแม่กลอง (ในภาคผนวก) ดังนั้นอุตสาหกรรมที่สมควรจะส่งเสริม คือ

11. อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากน้ำตาล

- อุตสาหกรรมอาหารสัตว์
- อุตสาหกรรมเอทิลแอลกอฮอล์

12. อุตสาหกรรมเหมืองแร่ และย่อยหิน

13. อุตสาหกรรมไม้และเฟอร์นิเจอร์

การที่ส่งเสริมอุตสาหกรรมดังกล่าวนี้ พิจารณาจากปัจจัยที่เหมาะสมดังนี้ คือ

(1) อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมน้ำตาล ได้แก่

- อุตสาหกรรมอาหารสัตว์ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมน้ำตาล คือ ใช้กากน้ำตาลเป็นวัตถุดิบในการผลิต ใช้วัตถุดิบคือ ข้าวโพดเพื่อเลี้ยงสัตว์ ใบกระถิน และมันสำปะหลัง ซึ่งทรัพยากรดังกล่าวมีมากในบริเวณอำเภอกำแพง ศรีสวัสดิ์ ไทรโยค และอำเภอเมืองกาญจนบุรี อุตสาหกรรมอาหารสัตว์นี้มีตลาดทั้ง ตลาดท้องถิ่น และ ส่งขายกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นตลาดภายนอก อันจะเป็นตลาดกลางที่จะกระจายผลผลิตไปยังพื้นที่อื่นๆ ทั่วประเทศ จึงขอเสนอให้มีโรงงานอาหารสัตว์ในจังหวัดกาญจนบุรี โดยควรตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอกำแพง ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมอาหารสัตว์เป็นอุตสาหกรรมที่อาศัยวัตถุดิบประเภทที่มีน้ำหนัก ดังนั้นเพื่อเป็นการประหยัดค่าขนส่งของวัตถุดิบ และ อำเภอกำแพงก็เป็นพื้นที่ที่เหมาะสม เพราะมีการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์สูงสุด คือ คิดเป็นร้อยละ 49.36 ของจังหวัด

- อุตสาหกรรมผลิตเอทิลแอลกอฮอล์ เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แอลกอฮอล์เป็นพลังงานทดแทนในรูปของเชื้อเพลิง มีความสัมพันธ์ในการผลิตต่อเนื่อง จากโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาล คือ ใช้วัตถุดิบจากกากน้ำตาลในขบวนการผลิต เป็นอุตสาหกรรมที่เสนอไว้ในระยะยาวในกรณีที่น้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาสูงขึ้น ทั้งนี้พิจารณาจากปริมาณสินค้าเข้าในจังหวัดกาญจนบุรีในปัจจุบัน จะเห็นว่าสินค้าที่จังหวัดกาญจนบุรีนำเข้า ได้แก่สินค้าเชื้อเพลิงเป็นสำคัญ ดังนั้นถ้ามีอุตสาหกรรมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ก็จะขายผลผลิตให้ภายในจังหวัด ซึ่งไม่จำเป็นต้องไปพึ่งบทบาทของกรุงเทพฯ ด้านน้ำมันเชื้อเพลิง และเชื้อเพลิงก็เป็นปัจจัยสำคัญที่นำมาใช้ในขบวนการผลิต เพราะแต่ละโรงงานมีความต้องการใช้พลังงานเชื้อเพลิงสูง ซึ่งโรงงานประเภทนี้ต้องตั้งใกล้โรงงานน้ำตาลหรืออยู่

บริเวณเดียวกับโรงงานน้ำตาล จะช่วยประหยัดค่าขนส่งวัตถุดิบ และ ไม่ต้องลงทุนด้านอาคาร ทำให้เป็นการลดต้นทุนได้ต่ำมาก และ จะให้ผลกำไรสูงสุด จึงขอเสนอแนะให้มีการตั้งโรงงานผลิตแอลกอฮอล์ในพื้นที่ อำเภอน้ำมะกา ซึ่งเป็นที่ตั้งที่สำคัญของโรงงานน้ำตาล ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมเกี่ยวกับ เชื้อเพลิงสมควรจะตั้งอยู่ในทำเลที่มีการคมนาคมขนส่งสะดวกเพื่อการขนส่งผลผลิตที่ง่ายและรวดเร็ว

(2) อุตสาหกรรมเหมืองแร่ เป็นอุตสาหกรรมที่น่าส่งเสริมอย่างยิ่ง ซึ่งพิจารณาจากการจัดลำดับความสำคัญในภาคตะวันตก จะเห็นว่าอุตสาหกรรมเหมืองแร่จัด เป็นลำดับที่มีความสำคัญสูงสุด อุตสาหกรรมแร่เป็นปัจจัยที่ทำให้ผลิตภัณฑ์รายได้ของจังหวัดสูงถึงปีละประมาณ 600 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งแหล่งแร่ส่วนใหญ่อยู่ทางตอนเหนือและทางตะวันตกของจังหวัด ในพื้นที่ของอำเภอน้ำมะกา อำเภอสงขละบุรี อำเภอศรีสวัสดิ์ และ อำเภอไทรโยค ปัจจุบันปริมาณแร่เหล่านี้ถูกขนส่งมาตามแม่น้ำแม่กลอง นำมาขายในที่ท่าเรือในเขตอำเภอมือง เพื่อส่งเข้ามาขายยังกรุงเทพฯ โดยทางรถบรรทุก ในอนาคต ควรมีอุตสาหกรรมการผลิตแร่ไว้เพื่อสนับสนุนทรัพยากรในท้องถิ่น แต่ปัจจุบัน เนื่องจากเส้นทางคมนาคมทางตอนเหนือและทางตะวันตก ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ในอนาคตจึงควรมีการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมนี้ขึ้น และ รัฐบาลก็ควรส่งเสริมอุตสาหกรรมแร่นี้ด้วย อุตสาหกรรมแร่เป็นอุตสาหกรรมซึ่งมีน้ำหนักเบามาก ดังนั้นอุตสาหกรรมชนิดนี้จึงต้องตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ เพื่อประหยัดค่าขนส่ง

(3) อุตสาหกรรมไม้และเฟอร์นิเจอร์ จากนโยบายของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้นำทุนแก่อุตสาหกรรมไม้ ในจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งน่าจะเป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก อุตสาหกรรมชนิดนี้ต้องใช้วัตถุดิบที่มีน้ำหนักมาก จึงจำเป็นต้องตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ จึงขอเสนอให้ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมไม้แปรรูปขึ้นที่อำเภอไทรโยค

(4) ให้กำหนดย่านอุตสาหกรรมขึ้นในจังหวัดกาญจนบุรี ทั้งนี้ปัจจุบันได้มีการปะปนของอุตสาหกรรมในย่านที่พักอาศัยและอุตสาหกรรมก็มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย ร้อยละ 39.25 ต่อปี ดังนั้นจึงสมควรที่จะมีการกำหนดย่านอุตสาหกรรม เพื่อกำหนดรูปแบบการใช้ที่ดินที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมไว้อย่างแน่ชัด เพื่อความเป็นระบบของการพัฒนาอุตสาหกรรมและ เป็นการป้องกันมลภาวะจากอุตสาหกรรม แก่พื้นที่จังหวัดกาญจนบุรีด้วย ทั้งนี้เพราะบริเวณที่มีการกระจุกตัวของอุตสาหกรรมสูง คือพื้นที่ของ อำเภอน้ำมะกา ท่าม่วง และ อำเภอมือง ซึ่งจะเห็นว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นส่วนต่อเนื่องจากพื้นที่ของจังหวัดราชบุรีซึ่งเป็น เมืองหลักชวภาค ทั้งยังเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมต่อตัวถึงรถบรรทุก

เพราะมีทำเลที่ตั้งได้เปรียบสูงสุดในภาคตะวันตก แต่พื้นที่ของจังหวัดกาญจนบุรีซึ่งเป็นที่รวมตัวของโรงงานอุตสาหกรรมสูงนั้นก็ เป็นพื้นที่ที่ต่อ เนื่องจากอำเภอบ้านโป่งจังหวัดราชบุรีดังนั้น พื้นที่นี้จึงเป็นศูนย์กลางที่จะส่งผลผลิตจาก กทม. ลงสู่ภาคใต้และจากภาคใต้ส่งไปยังภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จะเห็นว่า อุตสาหกรรม เกษตรยัง เป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทต่อจังหวัดกาญจนบุรีและปัจจัยที่สำคัญที่กำหนดรูปแบบการกระจายตัวของโรงงานคือแหล่งวัตถุดิบ รองลงมาได้แก่เส้นทางคมนาคม อุตสาหกรรมน้ำตาลเป็นอุตสาหกรรมประเภท Labour Intensive ซึ่งจะกระจุกตัวอยู่ตามแนวถนนแสงชูโต ซึ่งเป็นถนนเศรษฐกิจของจังหวัด มีความสะดวกในการขนส่งบริเวณช่วงอำเภอกำมะกา ท่าม่วง และ อำเภอเมืองกาญจนบุรี แรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรมและการค้า สำหรับแรงงานอุตสาหกรรมนั้นมีสัดส่วนต่ำสุด แสดงให้เห็นว่า แรงงานอุตสาหกรรมเป็นแรงงานที่อพยพมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ จังหวัดสุพรรณบุรีสูง ส่วนใหญ่เป็นแรงงานไร้ฝีมือ อุตสาหกรรมในพื้นที่อื่น เป็นอุตสาหกรรมที่มีการจ้างงานน้อย มีลักษณะคือ อุตสาหกรรมชนิดเดียวกันจะตั้งอยู่ใกล้กันทั้งนี้ เพราะเกิดประโยชน์ภายนอกร่วมกัน อุตสาหกรรมจะแบ่งกัน เป็นย่านอย่างเห็นได้ชัด เช่นรูปแบบการกระจายตัวของโรงงานน้ำตาล โรงสีข้าว อุตสาหกรรมสิ่งก่อสร้าง ดังนั้นในอนาคต รัฐบาลจึงควรกำหนดย่านอุตสาหกรรมขึ้นมา เพื่อควบคุมการจัดตัวของอุตสาหกรรมให้เป็นไปโดยเหมาะสม ถูกต้อง และ สอดคล้องกับการใช้ที่ดินของจังหวัด

ข้อเสนอแนะทั้ง 5 ข้อดังกล่าว เป็นการเสนอแนวทางที่เหมาะสมในอนาคตสำหรับจังหวัดกาญจนบุรี โดยอยู่ในเงื่อนไขที่ว่า แรงงานที่เสนอให้จัดตั้งนี้ จะต้องมิระบบการกำจัดน้ำเสียของโรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในอนาคตถ้าการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างเหมาะสมตามที่กำหนดไว้พื้นที่ในจังหวัดกาญจนบุรี จะมีความเสมอภาคในการพัฒนาโดยมีศูนย์กลางอยู่ในพื้นที่ 3 อำเภอ คือ อำเภอกำมะกา ท่าม่วง และ อำเภอเมืองกาญจนบุรี ความเจริญจะกระจายไปตามเส้นทางคมนาคมขึ้นไปทางเหนือ ที่อำเภอทองผาภูมิ และ ออกไปทางตะวันตกที่อำเภอไทรโยค และทางตะวันออกที่อำเภอพนมทวนและอำเภอเลาขวัญ จังหวัดกาญจนบุรี จะเป็นเมืองรองที่มีฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคงพอที่จะเป็นศูนย์กลางร่วมกับพื้นที่ของอำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เมื่อมีการพัฒนาอุตสาหกรรมขึ้นอย่างเหมาะสมในจังหวัดกาญจนบุรี ก็จะมีโรงงานเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะ เป็นปัจจัยให้มีการอพยพเข้าของแรงงานสูง ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาที่สำคัญของภาคตะวันตกซึ่ง เป็นย่านที่มีประชากรอพยพเข้าสูงและจะเป็นตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ภายในอนาคต ซึ่งจะไปสู่เป้าหมายการพัฒนาประเทศทางด้านอุตสาหกรรมในที่สุด